

POVĚST O NĚMÉM ZVONU

Pod Slánskou horou žil starý poustevník
o němž bylo známo že umí zvony lít
pročež ho zavolal na zámek do Smečna
hrabě co na panství nový zvon chtěl mít

Řekl mu poustevníku chci nový zvon dobře ti zaplatím
já lituji hrabě ale nemám na to měď ani cín
sluhové otevřete hrobku a dejte mu rakve cínový
pane to nedělej ten zvon ti přinese neštěstí

**óóó přinese neštěstí
óóó já to tuším**

Když zvonář pracoval a kovy už byly naměkko
přijel pán se synkem podívat se jak je daleko
a zatímco poustevník musel se hraběti věnovat
zvědavý malý hoch do vroucího zvonu spad

óóó to je neštěstí óóó já to tušil

Zvonář pak zvon dokončil a hrabě ho nechal dát
do dřevěné zvonice u Přelíce
zvonit na něj zakázal nesnesl on jeho hlas
ztrátu syna mu připomínajíce
Snad to byla náhoda možná pomsta mrtvých
povídalo se mezi lidmi všemi
nic to však nezměnilo na věci jediný
že přelický zvon zůstal němý

**óóó zůstal němý kdo by to tušil
óóó tak pro jsem ho dělal...**